

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ר"ח חשוון א"ה ביום שלישי ורביעי - מברכים החודש המולד: יום ב' שעה 9:241 חלקים

שבת מברכים - פרשת בראשית
כ"ז מרחשוון תשע"ג
גליון תקפ"ז
זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ
בני ברק	4:49	5:48
ירושלים	4:34	5:46
באר פארק	6:04	7:30
לאנדאן	5:56	7:07

ניצודי אש

מפ"ק כ"ק מרן רבינו אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

בראשית ברא אלהים את השמים (א, א)

כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל ה' מרגלא בפיו, דבגמרא אין דף א' אלא מתחיל בדף ב', לרמז כי הא' היא יראת שמים.

וי"ל דגם התורה"ק מתחלת באות ב' וכנ"ל, דהא' היא יראת שמים, וז"ש בראשית ברא אלהים את השמים, ב' ראשית (תיקון'י, ית), דמתחיל באות ב' כי ה'ראשית' היא יראת שמים וכמו"ש (תהלים קיא, י) 'ראשית' חכמה יראת ה'. את השמים - כדרך שאמר הרה"ק הרמ"מ מקאצק זי"ע עה"פ (בראשית שם, ו) ויאמר אלהים יהי רקיע וברש"י קרשו בשני מגערת הקב"ה וכו' וז"ש עמודי שמים ירופפו כל יום ראשון ובשני יתמחו מגערתו כאדם שמשותומו ועומד מגערת המאיים עליו, ואמר דלכן נקראת היראה יראת 'שמים', ע"כ, וזהו הפ' בראשית - הדראשית הוא ברא אלהים את השמים - היינו יראת שמים.

והתורה"ק מלמדנו בכ"ז דלא שיך תורה בלי יראת שמים או יראת שמים בלי תורה, וכאמז"ל (אבות ג, יז) אם אין חכמה אין יראה, אם אין יראה אין חכמה. וידוע מ"ש הרה"ק היהודי הק' מפרשיסחא זי"ע שעל עצמו אמר שע"י התורה הגיע ליראת שמים, ועל מחותנו הרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א אמר שע"י יראת שמים הגיע לתורה, ופתחה התורה ביראת שמים תחילה, להזהיר לנו כי כל שיראת חטאו קודמת להכמתו חכמתו מתקיימת (אבות ג, ט), וזהו יראה תתאה, והיראת שמים הבאה לאחרי התורה, היא דרגה אחרת ביראת שמים, יראה עילאה.

ויאמר אלהים יהי רקיע וגו' (א, ו)

פירש רש"י ז"ל יחוק הרקיע, שאף על פי שנבראו שמים ביום ראשון, עדיין לחים היו, וקרשו בשני מגערת הקב"ה באמרו יהי רקיע וכו' כאדם שמשותומו ועומד מגערת המאיים עליו. ואמר ע"ז הרה"ק היהודי הק' מפרשיסחא זיע"א (נחמה מזהב, בחוקותי) כי עד עצם היום הזה ועד לעולם ועד, נעמד השמים קרוש ודום מיראת הש"י"ת ומפחד כחו של אותו דיבור שיצא מפי הגבורה, עכ"ל.

ועמ"ז יובן הענין שראינו כמו"כ אצל הצדיקים, אשר אין לנו השגה כלל בכח דיבוריו של הצדיק, אשר במאמרו ממתיק וגוזה, מרפא ומושיע, וישר בדברו פותח שערים להשפיע על הנלוים אליו ולכל ישראל כל טוב סלה, ובא וראה כח דיבוריו של הצדיק שהם דברים חיים וקיימים לעולם, וכמו"ש (קהלת יב, יא) דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים, ואיתא כי אין בטלות לעולם (ראה חגיגה ג).

וכפי העובדא ששמענו ממ"כ מרן אדמו"ר זצוק"ל [מרן מוהרמ"מ זיע"א] ע"ד אדם א' פשוט ותמים, ופעם בליל המשך בעמ' ב'

מלך עוזר וסומך אלא אתה ואין עוד מלבדו, ואת תוקף וחוק אמונה זאת משרע"ה עשה והשריש לעיני כל ישראל. והוא אבינו והוא מלכנו כדאי' (מכות כד), בא חבוקק והעמידן על אחת שנא' וצדיק באמונתו יחיה. ממילא מחוייבים ומשועבדים אנו לפני הקב"ה לשמוע בקולו וללמוד תורתו.

הבה נתבונן איתא 'בראשית' ונכתב באות ב' גדולה וכל ענין הוא בא ללמד, וכן בהבראם כתוב באות ה' קטנה, ורש"י הק' מסביר מחז"ל בה' - בראם שהקב"ה ברא את העולם עם האות ה', וידוע שהבריאה היתה בה' וזה גם רמז כמו שאות ה' הוא פתוח מעט, כן אלו שהחורים ושבים בתשובה יכולים מיד להכנס לתוך הפתח של ה' ולהנצל, ולשוב אליו ית.

וזהו מרומז שה' פתוח לו פתח, לרמז שמי שעושה תשובה יכול להכנס ולהתקרב לאבינו שבשמים, הכל ע"י תשובה, והוא מאמר חז"ל ידוע שבאתא קלילא באות ה' ברא הקב"ה העוה"ז כדאי' (בהקדמות), כי ביה' ה' צור עולמים, את העולם הזה ברא בה' ואת העולמות העליונים ברא ב', וא"י (מדרש) שהתחיל התורה עם בראשית לפי שהרבש"ע ברא העולם עם ב' שזה סימן ברכה והוא מילת ברכה,

ולכאור' הוא סתירה שפ"א כתוב שברא בב' ופעם ב', אלא בתורה אי' פשטעא"ס ויל"פ שהבריאה היתה באות ה', א"כ מה הפשט באות ב' אלא שברא הרבש"ע יצירת העולם באות ה' בבחינת ברכה וזהו באות ב'...

וזהו דכ' הבראם לרמז שרואים בריאה כזאת יפה ומיוחדת מה רבו מעשיך ה' וכדו' וכדו', באמריקא לא ידעו מהו מדינה זו עד שגילו אותה, וכן מדינת שווייץ א שיינע וועלט, "א"י איז דאך אנערעט די הייליגסטע און די שענסטע און די בעסטע", טובה הארץ מאוד מאוד, ממילא כשרואים את נפלאות הבריאה עולם כזה מופלא ביותר ירחם המרחם ישמור המרחם, או מזהאט שכל "ווערט מען אינגאנצן פארלוירן" פון די נפלאות הבורא, לרמז כי העולם הזה איננו אפילו כנרגר חרדל נגד העולמות העליונים כולם, וזה אפי' לא חומה לפירור ואולי פחות מפירור לעומת מה שברא המשך בעמ' ב'

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ד שליט"א

מוצ"ש"ק בראשית תשס"ט - ארה"ב

א' כפ' (וואת הברכה לך, יב) 'ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל.

בתורה אי' פשטים עא"ס, ויל"פ ולכל היד החזקה של הבוכ"ע כמש"כ כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים, לכן זה הנפלאות הגדולות דיעימ"צ של ידו של הרבש"ע שהוציאנו ממצרים במדבר הגדול והנורא אשר עשה משה רבע"ה שהיה שליח ה' לעשות את היציאת מצרים והניסים והנפלאות במדבר, וכל דברים אלו מובא מהרה"ק ר"מ מלעניטש זי"ע ועוד צדיקים, אז די גרעסטע מופת איז געווען אז ער האט אריין געשיינט די מציאות און אמיתות הבורא די בעשעפער, מיט יר"ש ואמונה, במילא כל הניסים שהיה שליח ה' לעיני כל ישראל, כל זה היה התכלית, כל זה למד ולימד כדי שידעו כי...

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ

(א, א) שיש בורא כל עולמים יחיד ומיוחד ואין עוד מלבדו והוא ברא הכל בכל מכל כל ואנו משועבדים בניו ועבדיו רק לרצונו ית', לפי שאת כל הבריאה הוא ברא והוא מנהיג הכל והכל איז די בוכ"ע, "און דאס האט ער אריין געשיינט און די אידישע הערצער" שאין עוד מלבדו, וזה היה תכלית עבודת משה רבינו ע"ה לפעול בנפש כל אשר בשם ישראל יכונה "או אלעס האט די אייבישטר גמאעכט" הכל ברא הבוכ"ע, את האדם וחווה וכל הבריאה, הכל הוא מלוא כל הארץ כבודו ואין כלום וזולתו, אין לנו

גליון זה נודב לעילוי נשמת

האי גברא רבא, אשר היה דבוק בתורת ה' כל ימיו, אוצר בלום חסידא ופרישא, המנוחה הטהורה, עמוד צלותהון דישראל, ענוותן ושפיל ברך, צדיק אמת, חסיד ענו וישר.

כ"ק אדמו"ר הגה"צ רבי חיים אליעזר הורונוצ'יק זצוק"ל

התדב"נ דכ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט מוהרמ"מ זיע"א, אשר אהבו בחביבות גדולה ומיוחדת והשתעשע בו עד למאוד נסתלק לגנוי מרומים ב' מרחשוון תשנ"ו, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הונצח ע"י בנו ידידינו הנעלה והמפואר הרה"צ רבי אברהם יוסף הורונוצ'יק שליט"א - ויליאמסבורג - ארה"ב

ונכדיו ידידינו היקרים הרב אליהו אלטר שליט"א - ויליאמסבורג - ארה"ב - הרב דוד שליט"א - בארא פארק - ארה"ב

תורת אמת

פנינים יקרים על המרשה

שבת בראשית
מדוע נקרא שבת זה בשם שבת בראשית ושבת השבתות אינם נקראים על שם הפרשה שקוראים בהם, כגון שבת נח וכו'. מפני שבימים הקדושים כל אחד מהן תשובה בבלו וקוביל על עצמו להתחיל דרך חדש. לכן קוראים לשבת זה שבת בראשית להזכיר לכל אחד שיעשה את ההתחלה של הדרך החדש שקבל על עצמו. (דברי יחזקאל בשם בעל ארי דבי עילאה)

הרה"ק רבי שלום מקאמינקא ז"ע איקלע פעם, אחר שבת בראשית, לבית הגאון האדיר בעל ישועות יעקב, ובה איש אחד ואמר בדרך הלצה, אספר לכם החדשות מה שראיתי בשבת בראשית, הייתי בין הסודים של הצדיק ר' רפאל ז"ל מבראשית, וכל יום השבת יזימו "שבת בראשית אלע אין איינעם" (שבת בראשית כולם בידה), והיה לולם בעיני הגאון בעל ישועות יעקב מה זאת כללות כל ליל השבת בדיבורים שלא נשמעו מעולם, על כל פנים אם אינם לומדי תורה יאמרו שירות ותשבחות. ויאמר הרב מקאמינקא הלא הוא תוספות מפורש, ותמה על כך הישועות כך היכן נאמר בן בתוס', ואמר שהוא תוס' כשהררין (לו. י"ד) מה מנען הארץ] בשם תשובת הגאונים, שאין בני ארץ ישראל אומרים קדושה אלא בשבת דתנ"כ (ישעיה ו) גבי חיות שש כנפים לאחד וכל כנף הוא אומר שירה אחת ביום בשבת ימי החול, וכשיגיע שבת אומרים החיות לפני המקום רבונו של עולם אין לנו עוד כנף, והקב"ה משיב להם יש לי עוד כנף אחד שאומר לפני שירה שנאמר מנען הארץ ומירות שמעונו, וא"כ המלאכים נבראו ביום שש כנפים ב"ש"י כפר בראשית (א, ה), והתחילו לומר שירה ביום ב', ושאר להם כנף שיש לומר שירה בשבת בראשית, וזהו הכוונה שבת בראשית אלע אין איינעם היינו שירא' ומלאכים אומרים יחד שירה, משא"כ בשאר שבתות השנה ישראל אומרים שירה לבד. [ומהר"ד מבעלזא אי' לפרש בזה את דברי הילקוט ראובני (את ש"ס) הכל יודוך והכל יתבונן זו שבת בראשית, וצריך ביאור, הכוונה הי"ד דבשבת בראשית אמרו ישראל ומלאכים יחד שירה משא"כ בשאר שבתות השנה] (עפ"י סדר הגדה שלחן הטהור)

בראשית ברא אלקים (א, א)
בראשית, הרגם בירושלמי "בחוכמתא". אלקים נביממריא "הטבע". אדם שיש בו חכמה יכול לשנות את טבעו הרע ולסגל לעצמו טבע חדש וטוב. למשל, מי שכמעט עקסן, כשהוא בר דעת יכול לשנות את טבעו ולהקפד לסבלן ונחל לבריות, כמו שנאמר (משלי יט, יא) שכל אדם האריך אפו. וכך הוא גם בשאר המדות של האדם. וזה מרומו בפסוק בראשית ע"י חכמה, ברא יכול האדם לברוא לעצמו אלקים טבע חדש וטוב. (דגל מנחה אפרים)

בראשית ברא אלקים (שם)
הזהירה התורה בהתחלת דבריה, שלא יאמר האדם אך אשתי פני לשוב ואני כל כך מלוכלך בחטאים, ועל כן אמו בראשית ברא, היינו שיראה האדם את עצמו כאלו הוא עכשיו ראשית וקטן שנוהל, ועל די זה יוכל לשוב, והבן. (תורת שמעון)

ועין החיים בתוך הגן (ב, ט)
בכל המידות על האדם להתנהג בשביל הזהב הממוצע ולא בקיצוניות, כמו שכתב הרמב"ם בהלכות דעות

(פרק א). זהו שרומנו הפסוק ועין החיים הנמוך והרצוי הוא בתוך הגן, לא בצדהו וקצהו. (כנסת הגדולה)

אעשה לו עור כנגדו (ב, יח)
בשם הרב (הרה"ק רבי פנחס מקורין זצ"ל) אעשה לו עור כנגדו. בדרך צחות שלפעמים היה האדם מוכרח לעשות צדקה הפך צדונו מפני הבושה, ועכשיו יש לו תירוץ שאינו יכול מפני אשתי שהיא כנגדו, וזהו לו עור. (אמרי פנחס)

כי עפר אתה ואל עפר תשוב (ב, יט)
יש לומר כי העצלות היא מסוכת העפר, כי הוא גס וכבד מכלן. ומי שהוא עצל במנוע העפר, אינו משלים חקו במצות ומעשים טובים, ועל כן צריך להתגלגל. וזהו שאמר הפסוק כי עפר אתה אם עצל אתה, או ואל עפר תשוב, ועל כן תהיה את המור במלאכתך, להשלים חקך בעודך חי. (ישמה משה)

ויצאתה ה' אלקים מן האדמה כי עץ נחמד למראה וטוב וגו' ונדה יוצא להשקות את הגן (ב, ט-ט)
אמרו חז"ל (שבת קנב). עד ארבעין שנים מיכלא מעליא, מאכן ואילך משתי מעליא, ויש לזה רמז נפלא בפסוק התורה, כי הפסוק הארבעים שבתורה הוא בבראשית ב' פסוק ט' אמר הכתוב "וטוב למלאכל", ובפסוק שלאחריו הוא הפסוק המ"א אמר הכתוב "ונדה יוצא מעדן להשקות וכו'". והבן. (משבע שטבעו חכמים)

כנתנת עור וילבשם (ג, כא)
הטעם שהלבישם דווקא בגדי עור ולא בגדים אחרים, כי בלבנישת בגד חדש יש חיוב לברך ולמה לא יכלו לברך כי היו ערומים, לכן הלבישם השי"ת כנתנת עור שפמטורים מברכת שהחיינו, יען באו מהירגת בעל חי ומאיסור צער בעלי חיים. (צננת פענח)

בראשית ברא (א, א)
התורה פותחת בראות ב"ת, וכן כל מסכת בש"ס מתחלת בדף ב' ולא בדף א'. וזה בא ללמד שאף אם נלמד כל התורה שבכתב וכל השי"ת, עדיין לא הגענו אל"ף, כי התורה ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים, וכל שמרבים ללמוד בה יודעים ביותר כמה רחוקים מדיעתה, ותמיד אנחנו כמי שעומד לפני ההתחלה. (קדושת לוי)

ויאמר אלוקים יהי אור ויהי אור (א, א)
רב אבהו אמר, מתחילת ברייתו של עולם צפה הקב"ה במעשיהם של צדיקים ומעשיהם של רשעים וכו' והארץ היתה תלו ובהו אלו מעשיהם של רשעים, ויאמר א-להים יהי אור אלו מעשיהם של צדיקים, אבל איני יודע באיזה מהם חפץ אם במעשי אלו ואם במעשי אלו, כיון דכתיב ויהי א-להים את האור כי טוב, הרי במעשיהם של צדיקים חפץ ואינו חפץ במעשיהם של רשעים (מדרש רבה ב, ה).

לכאורה תמוה, וכי תעלה על דעתנו שהי' חפץ במעשיהם של רשעים? ונראה לפרש, הדנה השי"ת בראונו לכבודו דכתיב (ישעיה מגו), "כל הנקרא בשמי ולבדדי בראתי יצרתיו אף עשיתיו", ואם כן יעלה על דעת האדם לחקור, הלא גם בעת שהקב"ה נפרע מן הרשע מתקדש ומתגדל שמו, וכמו שאמרו חז"ל על הפסוק "נודע ה' משפט עשה" - כשהקב"ה עושה דין ברשעים שמו מתקדש ומתיירא, וכמו שפרשו הפסוק "כל פעל ה' למענהו וגם רשע ליום רעה", דהיינו שגם הרשע הוא למענהו, ביום רעה, שנתכבד שמו על ידי העונש אשר יענשו.

ומכיון שכן, יעלה על דעת האדם לומר: אם כל תכלית הבריאה היא למנוע כבודו יתברך, או לא מה ההבדל אם יתקדש שמו על ידי מעשה הצדיקים, או על ידי גמול הרשעים? הלא הוא חי וקיים לנצח ויש לו עת מתי שירצה ויכל לפרוע ממנו ויתקדש שמו. וזהו כוונת המדרש: אבל איני יודע באיזה מהם חפץ, כי זהו בודאי שענוש יענש האדם על כל חטא ופשע אשר עשה, רק שאפשר היה לטעות ולחשוב שכרצון הקב"ה מעשה טוב ורע שוה, כיון שנקום ינקם ממנו ויתקדש שמו על ידי הרשע, אבל כיון שנאמר "וירא א-להים את האור כי טוב", הרי במעשיהם של צדיקים חפץ, כי הוא א-ל אמתה ואין עול ורעה כמובט בניו שילכו בדרך האמת והאור כי טוב, ולא יענשו. (זית רענן)

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

הרבש"ע למעלה, וזהו הרמז ה' זעירא שאינו דומה כל נפלאות הבורא בכל העולם כולו כנגד כל העולמות העליונים שם למעלה, ובדרך משל שהוא "וייניענו וי א ברעקל", העולמות העליונים זו רקיעים וכל המלאכים והגלגלים ולית אתר פנוי מיני, ואין לנו שום השגה בזה, לכן זהו ללמדנו בא אות ה' קטנה.

וכן מהו אות ב' גדולה - בראשית - בא ללמדנו שכל תכלית הבריאה היא ברכה שהרבש"ע המלך הטוב והמיטיב לכל, כל תכלית בריאתו שברא העולם הוא שיהיה ברכות גדולות לעם ישראל כדאי בספה"ק שרצה הבוכ"ע הטוב והמיטיב להשיע טוב לישראל והתענוג האמיתי להתענג על ה' בעוה"ז כדכ"י יפה שעה אחת בעוה"ב מכל חיי העוה"ז, היינו הגן עדן שעין לא ראתה אלוקים וכו', ואין שום השגה בזה, והרבש"ע הוא בלוח גומ, אבל הוא נהג בבחי' נהמא דכסיפא שאם אדם נותן לאחר הכל רק בחיים אזי הוא יתבייש להסתכל בפניו על שהוא כה מיטיב לו, ממילא כביכול הקב"ה עושה שיצטרך לעמוד על הפרנסה בבריאת העוה"ז ואין נקרא נהמא דכסיפא והוא רוצה לעשות ולהיטיב לכל, ולכן ברא את העולם הזה שיהיה בחירה ויהיה בוחר בטוב ויהודי שבוחר בטוב או כביכול בוחר בעולם הבא זה שכן שהרויח מעמלו ואז אין זה בושה.

ממילא כל הבריאה הוא בראשית שיהיה אך ברכות לעם ישראל, וישועות הגדולות וגרעסטע שמחות ואלעם גוטס עד בלי די, וזהו א גרויסע ב' גאר א גרויסע ברכה, כדאי ג"כ בספרים כדי שלא יהי נהמא דכסיפא שזה שמקבל השכר שלא יהיה לו בושה וייקרא כביכול כאילו הרויח זאת ללא בושה. והרבש"ע רוצה שכל הברכות והשכר יהי בשלימות כביכול. ואין לנו שום השגה און משמועסט נאר פון אויבן אויף.

וכן פי רש"י ממאמר חז"ל: בראשית שכל העולם נקרא ראשית בשביל התורה שנקרא ראשית דרבו בשביל הצדיקים שנקרא ראשית ובשביל ישראל שנקרא ראשית תבואתה והכל נברא בשביל עם ישראל שמקיימים אשקתא שנקראת ראשית. וזאת היתה כל תכלית הבריאה רק לישראל שמקיימים ודבקים בהתורה...
אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ז והקדן קיימת לעוה"ב.

מיצויי אש

המשך מעמ' א'

לו הקב"ה (ד, ז) הלווא אם תיטיב שאת וגו' ואתה תמושל בו, ופירש רש"י ז"ל אם תרצה תתגבר עליו, היינו על היצר הרע, וכדאיתא במדרש (בראשית רבה פ' כד) עה"פ (שם, טז) ויצא קין מלפני ה' - יצא שמה, פגע בו אה"ר א"ל מה נעשה בדיןך, א"ל עשיתני תשובה ונתפשרתי וכו' אמר כל כך גדול כוחה של תשובה, עמד אה"ר ואמר מומור שיר ליום השבת, ע"כ, ומבואר מזה שהאד"ר עדיין לא ידע כלל מוכח התשובה שמכפרת, ונפל למצב כי יאוש הח"ל ואמר לנפשו אבד נצחתי ותוחלתי מהויה"ה, כי לא היה לו שום דבר במה לחזק את עצמו לאחר החטא, וכמאה"ב (ז, א) וידעו כי עירומים הם, ופירש"י מצוה אחת היתה בידם ונתערטלו הימנה ולא מצא אה"ר לעצמו פתח תקות ולכן התחבא ממנה ה' אלהים פ"י שנפל למצב של יאוש ואבדון ר"ל וכמ"ש (שם, י) ואירא כי עירום אנכי, עד שנודע לו מקין ענין כפרת החטא ע"י התשובה, ואז החל בתיקונו.

ומצוינו למדוך מזה בבחי' דע את האויב, דבאמת כל

עיקר כוונת היצ"ח בהחטאו את האדם, אינה בעצם החטא גופא, שע"ז כבר אה"ל (סוטה ג) אין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, אלא עיקר כוונתו להפילו בייאוש ועצבות שלאחר החטא שאין לו תקוה ותיקון, וע"ז יא עבירה גוררת עבירה וכו' ולכן אין האדם נידון על עצם עשיית החטא, רק על שלא התחזק תיכף לאהמ"כ באמונה שלימה בכח התשובה שבאה ממנוקור הרהמים והחסדים ב"ה. וכמ"ש הרה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע אפטר לקלקל אפטר לתקן - אז מנאט קאליע, פארוואס האט מען מורא, ווייל דער באשעפער זאגט אז עס איז נישט גוט, מען זאל נישט קאליע מאכען, און דעם זעלבן באשעפער זאגט דך אז מען קען פאררעכטען. ו"ש למה חרה קך ולמה נפלו מניך (ד, ז), למה חרה לך - על עצם החטא, אבל למה נפלו מניך - בזרועות הייאוש להיות מוקטני אמנה מאמין ואינו מאמין, מאמין שיכול לקלקל ואינו מאמין שיכול לתקן, וזה האדם מברך ברכת חנון המרבה לסלוח ג' פעמים בכל יום ברכה לבטלה (תניא אגה"ת פ"א).

ושמעתני מפי הרב החסיד הישיש רבי בן ציון אפטער זצ"ל לבאר את הפסוק (ז, א) ויתפרו עלי תאנה ויפילו להם הגדרות, דבהיות שכל כוונת היצר הרע בתחבולותיו הישיל את האדם ברשתו ולייאשו מענין התשובה, ע"כ מוצא אה"ר עצה לחיזוק והוא שיעשה לעצמו בגד מעלי תאנה שקוראין פייגן, ויתכסה בו, וכונתו בזה "ענעם באווייזען א פייג", כל" שרצה להראות לו בזה מכל עבר וצד שבשום פנים ואופן לא יכעב לו לייאשו ולא יאבד שברו מה' אלהי לעולמים, כי באמת אין לך שום דבר בעולם שעומד בפני התשובה.

בגו צדיקיא

הרה"ק רבי מנחם מענדל מוויזניצא זי"ע בעל 'צמח צדיק' יומא דהילולא כ"ט תשרי (תרמ"ה)

מתולדותיו

הרה"ק רבי מנחם מענדל מוויזניצא זי"ע, בעמח"ס 'צמח צדיק', נולד בשנת תקצ"ז לאביו הרה"ק רבי חיים מקאסוב זי"ע, ונקרא על שם זקנו הרה"ק רבי מנחם מענדל מקאסוב זי"ע, בעל "אהבת שלום". בעודו בן י"ד בא ברית הנישואין עם הרבנית הי' מרת מרים ע"ה בת הרה"ק רבי ישראל מרוזין זי"ע. כיהן כרב העיר וויזניצא. כשנסתלק אביו התל להנהיג את עירתו בוויזניצא ורוב חסידי אביו הק נסעו להסתופף בצל קדשו. היה מגדולי מנהיגי דורו, ומהעומדים בראש חברת 'מחזיקי הדת' שהוקמה בנאליציה בשנת תרל"ח. רבנות יהודים במזרח-גאליציה, ברומניה ובהונגריה הסתופפו בצילו, ובראשם רבנים וגאונים. כיהן יחד עם אחיו הרה"ק רבי יעקב שמשון מקאסוב והגה"צ רבי יצחק אהרן איטינגא זצ"ל מלבוב כנשיא קופת רומבעה"ץ הכולל עסטרייך-גאליציה, ופעל גדולות ונצורות למען יושבי ארצה"ק. (שרפי קודש)

כח התפלה

כותב הגה"ח ר' אשר אנטשיל עדעלטטיין זצ"ל שהסתופף בצלו של הי"עמח צדיק" זי"ע: דרך הרה"ק היה להחלי דמעות בשעת התפילה, ופעם כשאמר את תפילת אנה בכח ורבנו של עולם וכו' אחר ספירת העומר, ראיתי בעיני שהזויל דמעות רבות שהשתלשלו עד לשולי מעילו העליון (הקאפטין), וכל המעיל היה לח מחמת דמעותיו. גם היה דרכו בחי חורפו, שכשהתלהב מאד בשעת אמית פסוקי דזמרה ואז שיר, התנועע כ"כ עד שהיה מוכרח להאחו בעמוד שלפניו שהיה מחובר אל הקיר שבמזרח וכשתפש על העמוד בידיו התנועע הקיר והלונות ביהמ"ד מרוב הזעזוע של העמוד, ורציתי לדעת אם למעשה זה דרוש הרבה כח, אנני אבי (שבעהעשרת היה בו כח בימי נעורו) למקומו ויטיתי לנענע את העמוד כמו שעתה הרה"צ ולא עלה בידו, או נוכחתי לדעת שבשעת התפלה וההתלהבות מקבל הוא כוחות שהם למעלה מדרך הטבע. (זכרון אשר)

לפיכך אנהו חייבים

סיפר כ"ק אדמו"ר מוויזניץ זצ"ל, ששמע מאביו הרה"ק הי"עמח צדיק" זי"ע: פעם אחת בחג השבועות לפני התפלה, אמר אא"י הי"עמח צדיק" זי"ע: עשיתי חטבון הנפש, ונכחתי לדעת שהנני כהורה השללה ביותר בעולם, אי לי לא עולם הזה ולא עולם הבא! עולם הזה אי לי - כי באים אלי יהודים ושופכים את עזר צרותיהם, לזה חולה בביתו, רעהו זועק לפני כי מגיפה אירעה אצלו ברפת וכל פרנסתו נמצאת בסכנה, ממילא אי לי עולם הזה. גם עולם הבא לא יהיה לי, כי אני אומר 'תורה' וכתובים זאת, והעיר האמרי חיים זצ"ל: הי"עמח לא אמר שהוא אומר 'תורה', אני אומר כך, ברבות הימים ידפיסו מכך ספר, וכשתבקש אשה לפני הולקת נרות של שבת להוציא מהארון ספר להניחו על השולחן, כדי שהשולחן לא יהיה בסיס לדבר האסור, ובמקרה תוציא את ספרי, יקראני בעולם העליון ויאמרו לי: האם הנך ראי שניי ספרי יעשה השולחן בסיס לדבר המתור? וילקוני, כי הי"עמח זי"ע סבר ברוב ענותנותו, שדבריו אינם ראויים להקרא דברי-תורה. ממילא לא יהיה לי גם עולם הבא.

שוב המשיך הי"עמח: "לא עולם הזה ולא עולם הבא, לאמיר חאטש א דאוון טוה"ן". והי"עמח פרץ בתפלה נעלית

ונשגבה. האמרי חיים זי"ע היה מספר, שלא פעם הזכיר הי"עמח את התפלה ההיא, אף כעבור שנים, ושאל: "כמה שנים עברו מאז שהתפללנו?...". ובוה פירש האמרי חיים זי"ע את התפלה "לפיכך אנהו חייבים להיות להלל לשבח" וגו', "לפיכך אנהו חייבים" - היות שהרבינו לטווא, והייבים אנהו לפני המקום ב"ה, לכן לפחות "להודות להלל לשבח" וגו' - נורה לך ותפלל לפניך כראוי. (שרפי קודש)

מסירות נפש

סיפר הרה"ק רבי יעקב מפשעווארסק זצ"ל: כשהיה הרה"ק מצאנו זי"ע פעם במקום נופש, אנה גאון מפורסם לבקרו. באמנע היתה בדברי תורה בא גם הרה"ק רבי מענדל"י מוויזניץ לבקרו. פנה הרה"ק מצאנו מהגאון הנ"ל ושה בדברי תורה עם רבי מענדל"ע. לאחר זמן כשהיה הרה"ק מצאנו בעיר מסוימת, שאל לו האב"ד דשם אחיו של הגאון הנ"ל, למה עשה כן לאחיו. השיב הרה"ק מצאנו: קבלת התורה היתה בהר סיני, אבל בית המקדש לא נבנה שם אלא על הר המוריה, כי מקום ששם פשט יהודי את צווארו להשי"ת חשוב יותר מן הר של תורה. והרה"ק מוויזניץ פושט את צוארו לר' בכל רגע, ולפיכך עדיף הוא מהר של תורה. (י"ג אורות ח"א)

משיביל אל דל

פקחות מפתיעה גילה הרה"צ רבי מנחם מענדל מוויזניצא זי"ע עוד בהיותו סמוך על שלחן אביו, במידת נדיבותו הירבה ועזרה לעניים, והעובדא דלהלן תוכיה על כך. פעם כשנכנס לבית המרחץ בערש"ק ראה את אחד החסידים העניים פושט את בגדיו הקרועים והמטולאים, והבחין שאין לו בגדים אחרים להתלפף לכבוד שבת. כשנכנס החסיד להתרחץ, לקח רבי מנחם מענדל את בגדיו והשליכם למקומו, וכשחזר החסיד והפש את בגדיו, סיפר לו האנשים על מעשהו של מ"מ, וכשראה מ"מ את האיש מצטער נגש אליו והגיש לו את בגדיו הוא שפשו עצמו כאילו לפיטו, ובגדים אלו נשארו אצלו לעולמים. כך גמל הרב חסד עם העני מבלי שהלה והאנשים שמדמו שם ירגישו בכך. (זכרון אשר)

והחוקת בו

כותב הגה"ח ר' חיים כהנא ז"ל מסעלישט על הרה"ק רמ"מ מוויזניצא זי"ע: אהבתו לישראל וצדקת פורונו מודעת זאת בכל הארץ. גודל אהבתו לישראל, וריבוי צדקותיו. פור נתן לאביונים. וגמל חסדים בין לעניים בין לעשירים. והנה תוקף צדקותיו ידוע, מי"מ להוציא חלק א אפסר. וארשום איזה דברים לדוגמא בעלמא: סיפר לי משמשו ר' קלמן, הבעל תפלה של הרבי, שפעם אחת בלילי מרחשון והגשם שוטף בוים עד אן לטער, והרבי יושב בבית הפנימי ולומד והוא יושב

בבית החיצון. ופתאום פתח הפתח ואמר לו היה מטובך ליקח הידעניגסיר'ם בידך ותלך העירה. השיב הוא: רב! האיך אוכל לילך בזמן כזה בחצות הלילה באישך ואפלה. וחזר לחדרו ולמד כבדראשונה, וכעבור שעה חזר יצא מחדרו פעם ב' ובאגורפו מלא מעות ואמר יהיה מה שיהיה מוכרח אתה לילך למקום שתראה נר דלוק, ותקרא הבעה"ב חוצה ותמסור בידו הסך ותאמר אני שלחתך, ויותר אין..

והלך פתח נפש בכל העיר ויהי חושך ואפלה עד אשר ראה מרחוק נר דולק וקרב לבית זה ועמד משתאה ומחריש לדעת ההצליח ה' דרכו כי הוא ידע מכבר את הבעה"ב הזה שמעוררו התפרנס ממעשי ידיו, ולא קיבל מתנת בשר ודם. אך כאשר עמד אצל החלף ושמע כי הבעה"ב התנצל לפני אשתו כי אבד עשרו בענין רע, והמסחרים רעים המה, עד שנטאר בעירום ובחוסר, ואין בידו לפדות אפילו שוה פרוטה.

הבין כי לזה שלחו, ודפק על החלף, ובא הבעה"ב חוצה ומסר לו הסך וחזר לביתו. וכמה היה הסכום, אמר לי שאינו יודע אם רב או מעט, רק זאת יודע שהוא חזר להיות סותר גם מאז והלאה כמקדם והצליח, ובוה קיים הרבי כי ימוך אחיך והחוקת בו. (אבן סתיה)

אליו כונתי

הרה"ק רמ"מ מסלונים זי"ע סיפר: רבי מנדל"ע וזי"עניר זי"ע היה דרכו לאמר לפני שהסמיע תורה מיר מיינען קיינעם נישט, נאר אויב איינער מיינט אז מיר מיינען איהם, מיינען מיר טאקע איהם. (סיפורי הרמ"ה - סלונים)

שלשט תנאים

סיפר לי הרה"ק ר' אליעזר דוד פרידמאן שליט"א ששמע מהרה"צ ר' מענדל וועג זצ"ל, שכשנסתלק הרה"ק בעל יסוד הלפרין, שהיו בני נגידים, ואותה עת היתה לאדמו"ר את נכדו הרה"ק בעל דברי שמואל, ולא רצה לקבל על עצמו האדמו"רות, ונסע להרה"ק בעל צמח צדיק מוויזניץ זצ"ל לשאל מה לעשות, אמר לו הרה"ק שיקבל על עצמו האדמו"רות בתנאי שלשה דברים, א' שישב עם כסא האדמו"רות כמו שישבים ב' שלא יהיה נפקא מינה אצלו בין אם הוא בתוך ששים רבוא בני ישראל לבין אם הוא בינו לבין קונו. ג' שיכאב לו צרת אחרים כמו צרת עצמו. (שיח זקנים ח"ב)

ההבטחה שקיימה

סיפר הרה"ק הי"עמח צדיק" זי"ע: בנותיו של הרה"ק מרוזין זי"ע היו משודכות לחתני רבי יוסף מאנעוואן ורבי דוד הלפרין, שהיו בני נגידים, ואותה עת היתה בתו הרבנית מרת מרים-מאניע ע"ה משודכת לאא"י הי"עמח צדיק. בהגיע פורים, שלחו המחזנים הנגידים לכלותיק משלוח-מנות יקר ערך, כמות לגברים אדירים כמותם. אולם המחזן ה"תורת חיים" לא שלח משלוח מנות כזה.

פנה הרוזניער זי"ע ואמר לבתו: יש לך נעמת נפש שלא קיבלת משלוח מנות בדומה לאחיותיך? לכן הנני מבטיח לך, כי יבוא זמן שתצטרכי להמתין חמשת רבעי שעה עד שתוכלי לעבור על פני הציבור הגדול, כדי להדליק נרות של שבת.

חלפו שנים, וכשהיתה שבת העליה לתורה של בנה הי"עמח צדיק" זי"ע, הל יום טוב שני של שבועות ביום המישו, וביום ששי הגיע דוד החתן הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאריגורא זי"ע לשבת הי"עמח צדיק" זי"ע.

הרה"ק מסאריגורא התאכסן בוויזניצא באחד הבתים שבשיפולי העיר, ואחתו הרבנית מרת מרים-מאניע ע"ה הלכה לאכסנייתו לקבל את פניו. בהגיע זמן הולקת הנרות, שלח הי"עמח צדיק" את המשמש לקרוא לה להדליק נרות. אמרה הרבנית לאחיה ג'וט שבת' ושבא לביתה.

לקראת אותה שבת הגיעו חסידים רבים לויזניץ - חסידי ויזניץ נשארו מהג השבועות, היו גם חסידי מסאריגורא שבאו עם רבם, ויהודים רבים הגיעו להשתתף בשבת זו שבה שבתו חריוו שני גדולי הדור. כשיצאה הרבנית מאכסניית אחיה, נגש הרה"ק מסאריגורא אל החלף, הוציא את שעונו והביט בו. הוא הביט אחר אחותו, אשר לא יכלה לעלות לכיוון ביתה מפני הקהל העצום שהתאסף. הנכבחים צעקו שיפנו לה מקום, אך זמן רב אך עד שהצליחה לעבור.

כשהגיעה למעלה, שוב הביט הרה"ק מסאריגורא בשעונו, והנה עברו בדיוק חמשת רבעי שעה. הפסירי הרה"ק מסאריגורא: "עתה נתקיימה הבטחתו של אבי זי"ע" (שרפי קודש)

הרה"ק נסתלק בשבת' כ"ט בתשרי תרמ"ה, ומנוחתו כבוד בוויזניצא. זכותו יגן עליו ועל כל ישראל אמן

הילולא דצדיקיא

יום ב' כ"ט תשרי	יום ג' תשרי	יום ד' א' חשון	יום ה' ג' חשון	יום ו' חשון	יום ז' חשון
רבי חנינא הורוויץ טאליעב ב"ר יעקב מועליץ (תרצ"ו)	רבי שמואל צבי ב"ר חיים מירער (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי מרדכי ב"ר חיים יהודה נאיר חדרוב מקולומי"א (תרצ"ו)	רבי יצחק ב"ר יהודה אברנאל (ה רס"ג)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי ברוך ב"ר ישראל מסערי וויזניץ ב' מקור ברוך (תשכ"ד)	רבי אברהם דוד ב"ר אשר אונשל מנאשטש ב' דעת קדושים (תר"א)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי ישראל ב"ר שלום שכנא מרוזין מפראדביטש (תר"א)	רבי מנחם מנדל ב' צמח צדיק טווי נייץ ב"ר חיים מקוסוב (תרמ"ה)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי אליעזר הלוי הורוויץ מדייקוב ב"ר נפתלי צבי מרופשיץ (תר"א)	רבי שמואל צבי ב"ר חיהאל מאלסנדר ב' תפארת שמואל (תרפ"ד)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי ישראל שפירא מנעוויסק (תש"ג)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי צבי הירש מה"ן ב"ר מאיר חיות אב"ד וולקוב לבוב (תרמ"ז)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי מנחם מנדל ב"ר אברהם שו"ת צמח צדיק תל' הב"ח אב"ד ניקלשבורג (תכ"א)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יששכר דב ב"ר משה הכהן ב' עבודת יששכר מוולבוזין (תרל"ח)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי עקיבא מאיר ב"ר ישכר דוב מוואלברון - דברי העם (תרע"ט)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף ב"ר יהודה ענגיל מקראקא - וינה - אצרות יוסף (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי ישראל ב"ר יחזקאל שפירא מנעוויסק (תש"ג)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי שמואל ב"ר משה די מדינה המהרש"ם (ה' ש"ו)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי שמואל נאון ב"ר יצחק אב"ד סלונקי מהרש"ג (תכ"ז)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי אברהם אבלי מעיר חדש תלמוד התורה הקדוש (ת"ח)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אונער מראמבראווה ב"ר מרדכי דוד חתן רמ"א ב' מקאוויץ (תר"כ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יצחק הלוי הארוויץ אב"ד סטאניסלאב ב"ר משהלם ישכר - תולדות יצחק - מאה שערים (תרס"ד)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)
רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי משה יהודה לייב שפירא מסטריזוב ב"ר שלמה אב"ד שנקאטש חתן רבי ברוך מרדניק (תרע"ז)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)	רבי יוסף אב"ד חשון (תר"פ)

בשערי ימי המעשה

נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג

זקוקה זענען להשי"ת אכן כי כל בית ישראל נכתבו בספרן של צדיקים גמורים לשנה טובה ומבורכת מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג.

חובתם של נאמני התורה הוא לעשות את הכל למען תהיה אוירה עילאה זו חופפת עלינו גם כל הימים, לכן נשתדל בכל כוחנו לקחת מימי קודש אלו עידה לדרך למען תפרנס דא את נשמותינו לכל ימות השנה, וזעמוד לנו בכל המבחינים והניסיונות המתרגשים ובאים בהם עלינו, והלא כך המליצו הצדיקים בעצתם לשתתב: יחא רעזא קמיה ד'תשרי' על עמיה, שיהא עם ה' גם בכל ימי השנה כולה.

כי על כן הדין הוא כי בימים אלה נתאמץ כולנו להחזיר בנפשיותנו לפדות מקצת מן האור הגנוז גם בימות החגים הקדושים שעברו עלינו לטובה, ונהפוך אותו למגדל אור אשר יאיר בעונמתו את דרכנו גם בימות מבוכה ואופל, וגם בימי ספקות ופקפוקים מדומים ח"ו, לאורם ניסע ונלך. עד ביאת משיחתי ומליכנו בראשיתנו בב"א.

הגדולים של חודש תשרי, אשר היו מהולים בשמחה וגיל ענזמים ונוראים, גם בימות הגיל וגם בימות הרעדה, כי גם ימי הגיל שלה היו מהולים ברעד ויראת ה', אשר זכינו לטאוב ולקבל מרבינו,

וכמו שחזר ואמר בל"ק כי צריכים להיות שרויים בשמחה לכבוד שמחת התורה אך לא הלילה שמחה של הוללות, ואף נוהגים מנהגי שמחה בשמחת תורה ע"י ששוחים יי"ש בחצרות הקודש רבות כחבי"ד וכדו', כמשי"ב "וגילו ברעדה".

ההתעלות הגיעה ועלתה לשיאים גבוהים, כאשר רבינו רקד עם ספר התורה עד כלות הכוחות ממש, וכן בכל הקפה והקפת, חסנו על בשרינו איך שאנו מתעלים ועולים בהתרוממת הגיל.

וכן אצל כל בית ישראל, כאשר כנסת ישראל בכל מקומות פזוריה נתגלתה בכל יפעת הודה ובכל זוך נשמתה והניצוץ הפנימי שבה באלו ימות השמחה וההתרוממת, באלו הימים

מרגלא דהרה"ק ממוזנאקאטש זייע משמם של צדיקים יסודות עולם זייע:

למה נקרא שמו מרחשוון, על שם רחושי הזה מרחשין שפתיהו, כלומר בחודש זה שפתותינו מרחשות עדיין מוכח רישומם הניכר של ימי ירח האיתנים אשר עברו עלינו לטובה ולברכה מותך התרוממות עילאית. כל איש ישראל עומד עדיין בחודש זה תחת הרושם הכבד של עבודת הימים הנוראים והמבורכים האלה, והימנה אנו שואבים עוז ותענומות להתחזקות בעבודת הבורא גם בימי החול הרגילים והאפורים של כלל ימות השנה.

אנשי בארה"ב זכו האורחם הרבים שכאו מחו"ל זכו לחסות בעילא דמוהימתא דכ"ק מוך רבינו הק"ש שליט"א.

העט לא יוכל לתאר את מראות הקודש שזכינו אנו לחזות את פני הקדוש בעבודת הימים הנוראים ימי סוכות ושמחת, באלו הימים

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב מעומקא דליבא

לפעלת יודיעו היקר והתפאר, פעמדי התוודך של בית מדרשינו, ומסור בכל לב ועפשו לישן בית חייו, פיקורי וחשובי אנ"ש, לבן ער וחס לכל דבר שבקדושה, כלי פחזיק כרעה, עופלג כלל עידה ועעלה, שפחו פי יפלל צמילה, דבוק ומקושר לרביה"ק, העריב הדגל, ה"ה הרה"ח ר' **שמואל ביילל** הי"ו - צארא פארק - ארה"ב

לרגל שפחת ארוסי הבת עב"ג הבחור החתן היקר מלא וגדוש בתני"ש ועידות טובות, עופלא בהענינותו ובהתנדותו בתורה וביראתו הקודמת לחקמתו ומצויין בעצם עידותיו והילכותיו הענינים והישרים **יואל ישעי' גרוס** הי"ו בשעטומ"צ

יה"ר שיזכה לצאת מהם ועפל יוצ"ח והזיווג יעלה יפה לשם ולתפארת ויזכר לבעות בית נאטץ בישראל לתפארת המשפחה החשובה, ואך טוב וחסד יהיו ענת חלקו כל הימים אכ"ר.

המברכים מקרב לב - מתפללי ביהמ"ד עטרת משה - המערכת

מזל טוב מעומקא דליבא

ברגשי כבוד ויקר הננו לשגר כסא דברכתא, להאי גברא יקירא, הנגיד הנכבד מאוד נעלה, הטוב והמיטיב עם הבריות, איש חמודות ברב תבונות, מבוני ומקימי בית מדרשינו "עטרת משה" בדמים תרתי, קשור בכל לב ונפש למון רביה"ק אדמו"ר הקוה"ט זי"ע"א אשר אהבו חיבתו והעריכו מאוד

כש"ת מו"ה **מאיר וועזעל** שליט"א - בארא פארק - ארה"ב

לרגל שמחת הולדת הנכד שיחי' בשעטומ"צ יה"ר שיזכה לראות ולרוות מלא חפני נחת וטיבותא, ממנו ומכל יוצ"ח שיחיו, ושפע ברכה והצלחה בבריות גופא ונהורא נפישא אמן

כעתירת המאחלים בכל לב: מערכת "זכרו תורת משה".

ברכת מזל טוב נאמנה

לידידינו מחשובי אברכי אנ"ש היקרים, דבוק לרבינו שליט"א, איש חי ורב פעלים, מלא וגדוש בתני"ש, ומצויין בנעם מידותיו והליכותיו הנעימים והישרים

הרה"ח ר' **יואל צבי בראנדווין** שליט"א - מאנסי - ארה"ב

לרגל שמחת הולדת הבן במזל"ט יעזור השי"ת שיזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח, ולהכניסו בבש"אע"ה בעתו ובזמנו ולגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים מותך רוב שמחה ונחת וכט"ס.

השתתפות בהוצאות הגליון נתנדב לזכות ידידינו רבי **צבי ברנדווין** הי"ו לרגל השמחה.

לעילוי נשמות

האי גברא רבה, החשוב היקר והנערץ, זכה והקים דורות ישרים ומבורכים, תורה יר"ש וחסידות היתה כל רכושו ומגמתו כל ימי חייו, כלי מחזיק ברכות עד בלי די

הרה"ח ר' **חיים ב"ר יצחק זאב ז"ל הערמאן**

נלב"ע בשיבה טובה ביום שב"ק ב' דר"ח מרחשוון תשע"א

ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח על ידי בניו ידידינו הדגולים מחשובי ויקירי אנ"ש

הנה"ח ר' **אלכסנדר הערמאן** שליט"א - ויליאמסבורג - ארה"ב

הנה"ח ר' **יצחק וואלף הערמאן** שליט"א - ויליאמסבורג - ארה"ב

הנה"ח ר' **מאיר הערמאן** שליט"א - בארא פארק - ארה"ב

ברכת מזל טוב

שלוחה בזאת לידידינו החשוב והמפואר, מוכתר בכל תואר, מוויל מהונו לכל דבר שבקדושה, היקר שבערכיו, מחשובי אנ"ש, הנדיב החשוב הרה"ח ר' **אלכסנדר הערמאן** שליט"א - ויליאמסבורג - ארה"ב

ולבנו ידידינו האברך היקר הרב מרדכי הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכדה - הבת בשעטומ"צ יהי רצון שיוכח לרוב נחת ממנה ומכל יוצ"ח, ויזכו אביה ואמה לגדלה ולהנכה לתורה ולבעל לתורה לחופה ולמעשים טובים, מיט א געזונטע אידישע שמחה.

גליון זה נודב לזכות רבי **טנד הערמאן** לרגל השמחה. בזכות זיכוי הרבים יזכה לכל מילי דמיטב אכ"ר

ברכת מזל טוב לידידינו ר' **אהרן דעי שיחי** להולדת הנכד

ברכת מז"ט לידידינו הר"ר מנחם שמואל הערבסט ובנו הר"ר שלום להולדת הנכד - הבן הרך הנימול משה מרדכי

לעילוי נשמות

הרב **יוחמיאל ישראל חוקאל** בן הרב **מרדכי יוסף זצ"ל יעקבוביטש**

נלב"ע ל' תשרי א' דר"ח חשוון תשל"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י נכדו ידידינו היקר והנעלה הרה"ח ר' **יצחק דוב מגלה שליט"א**

ברכת מזל טוב נאמנה

הננו לשגר כסא דברכתא לבי האברך כמשמעו וכמדרשו, פרי עץ חיים, נעים הליכות ורב תבונות, פאר מקדושים, יושב והוגה בתורה בהתמדה, מעוטר במדות טובות ויקרות

הרה"ג ר' **משה דוד מוטצען** שליט"א

חתן הגה"צ מוריניו רבי **אלימלך בירומן** שליט"א לרגל שמחת המנס הבן - הנכד

אלתר אלעזר מנחם נ"ו בבש"אע"ה בשעטומ"צ יהי רצון שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים, ומשמחה זו יושפע לו כט"ס.